

VII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Dyrtidshjælp.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 14. August 1915).

Udvalget er fuldt ud enigt i, at den Dyrtid, som Verdenskrigen har foraarsaget, gør det nødvendigt, at der ydes en Dyrtidshjælp til de lavest lønnede Tjenestemænd, ligesom man ogsaa mener, at denne Hjælp fortrinsvis bør ydes til Tjenestemænd, som har en stor Familie at forsørge.

Da Talen er om en Nødhjælp, har Udvalget ment, at Indtægtsgrænsen, indenfor hvilken Hjælpen ydes, bør nedsættes til 2,150 Kr. Til Gængæld har man for de mindste Indtægter forhøjet Maksimum af den Hjælp, som kan ydes, til 16 pCt. af den Aarsindtægt, den paagældende har haft af Statskassen (for Lærernes Vedkommende tillige Kommunekassen).

Endvidere er der i Lovforslaget indføjet en Bestemmelse, hvorefter en Tjenestemand's private Indtægt ikke medregnes til „Aarsindtægten“, for saa vidt den ikke overstiger et Beløb af 300 Kr.

I Henhold hertil stiller *Udvalget* følgende

Ændringsforslag:

Til § 2.

- 1) Paragraffen affattes saaledes:
 „For Tjenestemænd, der bor i København og Frederiksberg, i Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2,000 Indbyggere, udgør Dyrtidshjælpen:
- a) for Tjenestemænd, hvis Aarsindtægt er 1,350 Kr. og derunder, 50 Kr. for den ugifte, 75 Kr. for den gifte og 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar.
 Dog kan Dyrtidshjælpen ikke overstige 16 pCt. af Tjenestemandens Indtægt fra Stats- og Kommunekassen.
 - b) for Tjenestemænd, hvis Aarsindtægt er mellem 1,350 og 1,550 Kr., 50 Kr. for den gifte og 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar.
 Dog kan Dyrtidshjælpen ikke overstige 13 pCt. af Tjenestemandens Indtægt fra Stats- og Kommunekassen.
 - c) for Tjenestemænd, hvis Aarsindtægt er mellem 1,550 og 1,750 Kr., 25 Kr. for den gifte, 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar.